

MANYETİK ALANLAR

Manyetizmanın temeli hareket eden yüklerin etkileşmesidir. Manyetik kuvvetler iki efrede oluşur. 1- Önce hareket eden bir yük (veya yük topluluğu) manyetik alan oluşturur. 2- Bundan sonra ikinci bir akım veya hareket eden bir yük bu manyetik alana tepki verir. ve üzerinde bir manyetik kuvvet oluşur. Bu bölümde hareket eden yüklerin ve akımların manyetik alanlara nasıl tepki verdiklerine bakacağız. Daha sonra yüklerin veya akımların nasıl M. alan ürettiklerini inceleyerek manyetik etkileşmeler ~~üzerine~~ gerçekleşmektedir.

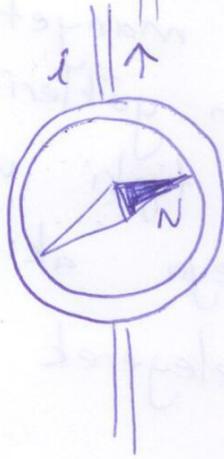
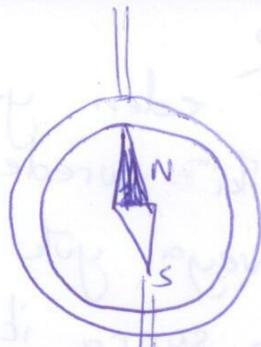
Manyetik kutuplar ile Elektrik yüklerin Karşılaştırılması

Tek başlarına pozitif ve negatif yükler olduğu halde, tek başına manyetik kutup yoktur. Manyetizma ile hareket eden yüklerin ilişkisi ilk kez 1820' de Danimarkalı bilim adamı H.C. Ørsted tarafından gözlenmiştir. Kendisi akım taşıyan telin pusulanın ibresini saptırıldığını bulmuştur. Daha sonra Faraday ve Henry iletken halkanın yakınında mıknatıs hareket ettirildiğinde halkada bir elektrik akımı oluştuğunu gözlemlemişlerdir.

②

Telden akım geçmezse

pusulanın ibresi sıfırı gösterir.

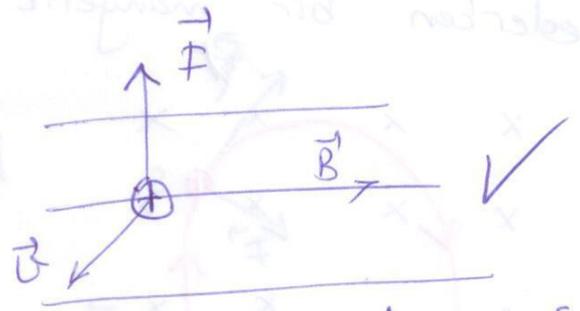
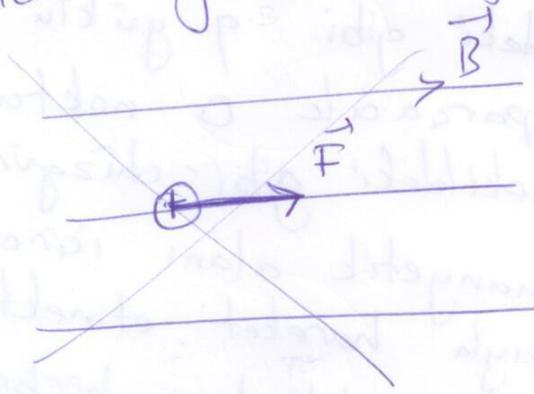

Telden akım geçtiğinde pusulanın ibresi sapma gösterir. Sapmanın yönü akımın yönüne bağlıdır.

İki mıknatıs arasındaki çekici ve itici kuvvetlerin temelinde cisimlerdeki hareket eden yüklerdir (elektronlar). İki cisim arasında elektriksel kuvvetlerde bulunur. Ancak bu cisimler elektrik olarak nötr olduğundan bu kuvvetler çok zayıftır. Kalıcı mıknatıs gibi mıknatıslanmış bir cisimde ~~bu~~ belirli atom elektronlarının eşgüdümlü bir hareketi vardır. Mıknatıslanmamış bir cisimde bu hareket eşgüdümlü değildir.

Manyetik Alan çizgileri: (3)

" " " " kuvvet çizgileri " değildir
Yüklü bir parçacık üzerindeki kuvvet alan
çizgileri yönünde değildir.

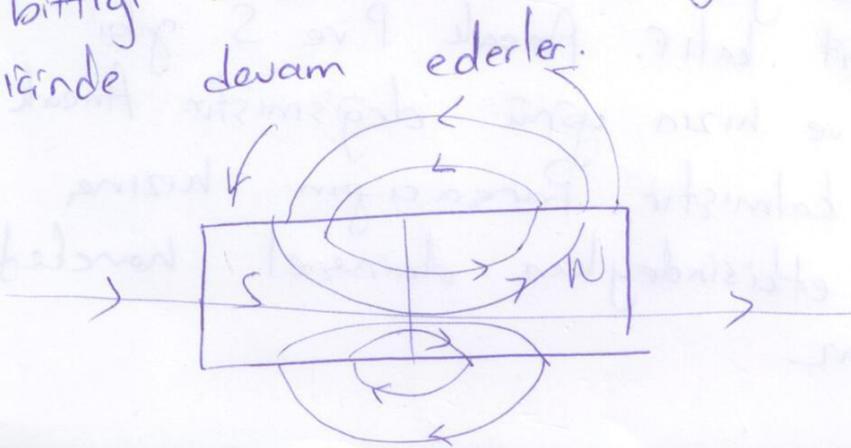
Manyetik kuvvetin yönü
 $\vec{F} = q \vec{v} \times \vec{B}$ 'den
görüleceği gibi \vec{v} hızına
bağlıdır.

Manyetizma için Gauss Yasası.

$$\oint \vec{B} \cdot d\vec{A} = 0$$

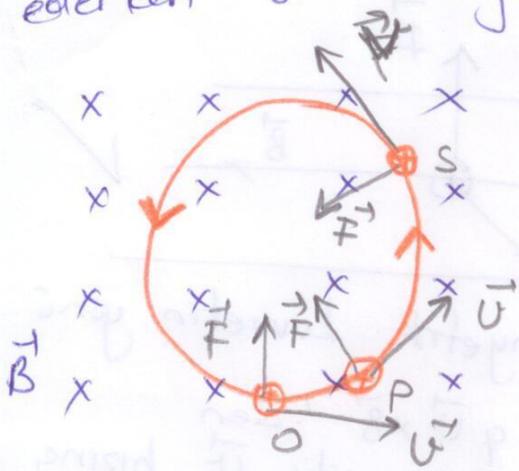
Kapalı bir yüzeye ait manyetik
akı her zaman sıfırdır. (veya
MAAlan çizgileri her zaman kapalı
halkalar şeklindedir)

Manyetik çizgilerin uçları yoktur. Bir mıknatısın
kuzey kutbundan başlayıp güney kutbunda
bittiği düşünülse bile gerçekte mıknatısın
içinde devam ederler.

Manyetik Alanda Yüklü Parçacıkların Hareketi (4)

Yüklü bir parçacık bir manyetik alanda hareket ederken bir manyetik kuvvet vardır.

Şekildeki gibi q yüklü pozitif bir parçacık O noktasında ve şekildeki gibi düzgün bir \vec{B} manyetik alanı içinde \vec{v} hızıyla hareket etmektedir. \vec{v} ve \vec{B} vektörleri birbirine

diktir. Bundan dolayı $\vec{F} = q \vec{v} \times \vec{B}$ ile verilen kuvvetin büyüklüğü $F = qvB$ dir. Kuvvet her zaman v 'ye diktir. Bu nedenle büyüklüğü değişmez sadece yönü değişebilir. (Yani manyetik kuvvetin parçacığın hareket yönüne paralel bir bileşeni asla olmaz, yani M. kuvvet parçacık üzerine iş yapmaz) MA'nın düzgün olmasa da bu sonuç değişmez.

Buna göre şekildeki gibi hem \vec{F} hem de \vec{v} nin büyüklükleri ~~sabit~~ sabit kalır. Ancak P ve S gibi noktalarda kuvvetin ve hızın yönü değişmiştir. Ancak büyüklükleri sabit kalmıştır. Parçacığın hızına dik bir kuvvet etkisiyle dairesel hareket yaptığını biliyoruz.

Merkezi hız v^2/R dir. Kuvvet de $2a'$ (5)
manyetik kuvvet qvB dir, Newton'un 2a'
yasasından

$$F = |q| v B = \frac{m v^2}{R}$$

m = parçacığın
kütlesi

$$R = \frac{m v}{|q| B}$$

(Bir m Alan içindeki
parçacığın dairesel
yörüngesinin yarıçapı)

Eğer q yükü negatif ise parçacık
Saat yönünde döner.

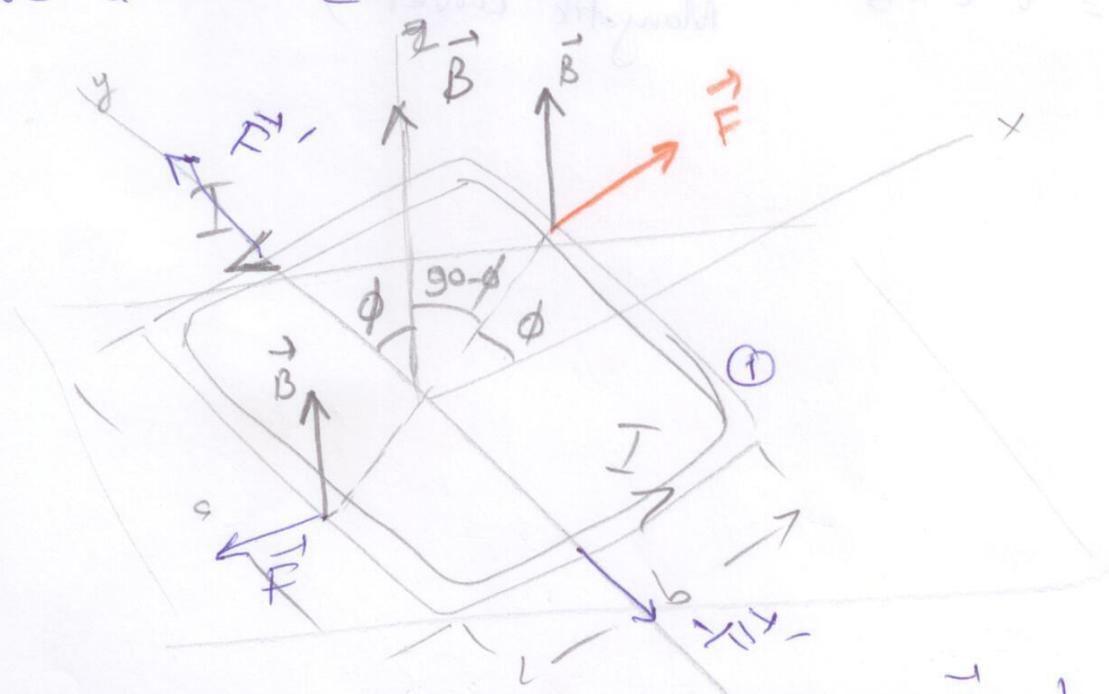
Akım taşıyan bir iletken üzerindeki manyetik kuvvet:

$$\vec{F} = I \vec{l} \times \vec{B} \quad (\text{düz bir tel parçası üzerindeki
Manyetik kuvvet})$$

(6)

Akım Halkası üzerindeki kuvvet ve Tork
Akım taşıyan iletkenler genellikle kapalı halkalar oluştururlar. Bu nedenle halka biçimindeki bir iletken üzerindeki toplam manyetik kuvvet ve torku bulmamız gerekir. Bir örnek olarak, düzgün \vec{M} alanındaki dikdörtgen şeklindeki ~~halka~~ çevrimi ele alalım. Bu çevrimin çok sayıda küçük parçalardan meydana geldiğini düşünebiliriz.

Kenar uzunlukları a ve b olan dikdörtgen bir çevrim düşünelim. Çevrimin düzlemine dik olan çizgi, \vec{M} Alan \vec{B} 'nin yönüyle ϕ açısı yapmaktadır ve çevrim I akımı taşımaktadır.

Çevrimin $\textcircled{1}$ kısmındaki (uzunluk a) \vec{F} kuvveti sağa doğrudur ve $+x$ yönündedir.

Bu kenardaki kuvvetin büyüklüğü

(7)

(8) $F = I a B$ ile verilir.

Çevrimin karşı kenarına etki eden $-F$ kuvveti karşı kenara dilitir.

Uzunlukları b olan kenarlar \vec{B} 'nin yönü ile bir açı $(90 - \phi)$ yapar. Bu kenardaki kuvvetler \vec{F}' ile $-\vec{F}'$ vektörleridir.

$$F' = I b B \sin(90 - \phi) = I b B \cos \phi$$

olarak verilir. Her kuvvetin etki etme çizgileri

y -ekseni boyuncaadır.

Karşılıklı kenarlar üzerindeki kuvvetler birbirlerini götürdüklerinden ~~hatta~~ çevrim üzerindeki toplam kuvvet sıfırdır. Ancak net tork genellikle sıfır olmay.

\vec{F} ve $-\vec{F}'$ aynı çizgi üzerindedir ve herhangi bir noktaya göre sıfır tork verirler.

\vec{F} ve $-\vec{F}'$ olarak verilen iki kuvvet değişik çizgiler üzerindedir. ve her biri y -eksenine göre bir tork verir. Sağ el kuralına göre torkların her ikisinde $+y$ yönündedir. Bundan dolayı net vektörel tork $\vec{\tau}$ da $+y$ yönündedir. Her birinin moment kolu d aynı eksenlerde, kuvvete olan dikey uzaklığa eşittir ve $(b/2) \sin \phi$ olur.

Bu durumda her bir kuvvetin torke büyüklüğü $F(b/2) \sin \phi$ olur. ⑧

Buna göre net torque

$$\tau = 2F(b/2) \sin \phi = \underbrace{(IBa)}_F (b \sin \phi)$$

~~Geçirilen~~ alan $A = ab$ dir.

$$\tau = IBA \sin \phi$$

IA çarpımına çevrimin manyetik dipol momenti veya manyetik moment denir.

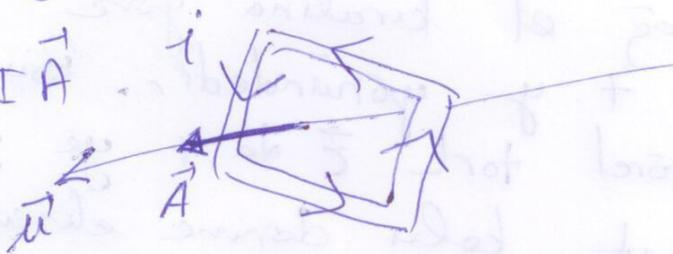
$$\mu = IA$$

$$\tau = \mu B \sin \phi$$

ϕ : çevrime dik olan yön (\vec{A} 'nin yönü) ile \vec{B} arasındaki açıdır. Bir akım çevrimi veya herhangi bir cismin üzerinde \star denklemleri ile verilen manyetik torque varsa buna manyetik dipol denir.

Manyetik Torque

$$\vec{\mu} = I \vec{A}$$

$$\tau = \vec{\mu} \times \vec{B}$$

MANİYETİK ALAN KAYNAKLARI 9

geçen bölümlerinde manyetik alanların bir şekilde varolduğunu kabul edip, bu M Alanın hareket eden yüklere ve içinden akan geçen iletkenlere nasıl ~~etki~~ kuvvet uyguladığını inceledik.

Bu bölümde doğal mıknatıslar ve akım taşıyan iletkenlerin manyetik alan ürettiklerini bildiğimize göre, bu kaynakları ayrıntılı olarak inceleyeceğiz.

Hareket eden Parçacığın M Alanı.

\vec{v} sabit hız ile hareket eden q elektrotik yükünün ürettiği M Alanı ele alalım.

Tek bir parçacığın oluşturduğu M Alanın nasıl hesaplandığını gördükten sonra, akım taşıyan bir iletken telin yarattığı toplam M Alanı hesaplamak kolaydır.]

Deneyler M Alanının (B) $1/r^2$ ile orantılı olduğunu göstermiştir. Ancak B 'nin yönü yükün bulunduğu noktadan alan noktasına, geçen eksen üzerinde değildir. M Alan bu eksen ve parçacığın hız vektörünün oluşturduğu düzleme diktir. M Alanın büyüklüğü

$$B = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{19) v \sin\phi}{r^2} \quad \text{ile verilir}$$

Hareketli yük:

$$\vec{B} = \frac{\mu_0}{4\pi} q \frac{\vec{v} \times \vec{r}}{r^2}$$

(sabit hızla hareket eden noktasal yükün M. Alanı)

(10)

Hareketli yüke ait M. Alan çizgileri

\vec{v} hızı ile hareket eden yükün kağıt düzleminin içine doğru gittiğini gösterir. M Alan çizgileri çember şeklindedir.

Sap elinizin parmağı hız vektörünün yönünü gösterecek şekilde tutarsak, M. Alan kıvrılan parmaklar yönünde olacaktır.

(q pozitif ise)

yük negatif ise

zıt olur.

Eğer parçacık ivmeli hareket ediyorsa, alan çok karmaşık olur. Burada buna gerek yoktur. [Ayrıca bir iktende sürükleme hızı

v_d 'nin büyüklüğü genellikle çok düşük olduğundan, ivmelenme v_d^2/r de çok küçüktür ve ivmelenme etkisi ihmal edilir)

Akım Elemanının M-Alanı

(11)

Hareket eden birer fazla parçacığın yarattığı toplam M Alan her bir parçacığın ya da alanların vektör toplamıdır.
(Süperpozisyon Prensipleri)

$$dB^{\vec{}} = \frac{\mu_0}{4\pi} I \frac{d\vec{l} \times \vec{r}}{r^2} \quad (\text{akım elemanının M-Alanı})$$

Manyetik Malzemeler

Malzemelerin M. özelliklerinin atomik yapısını tanımladıkları sonra, bu malzemeleri paramanyetik, diamanyetik ve ferromanyetik olarak sınıflandırırız.

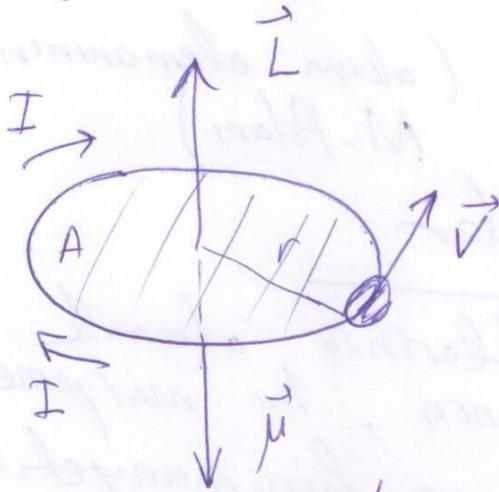
Bohr Magneton

Atomlardaki elektronlar hareket halindedir ve mikroskopik akım halkası oluşturan elektronlar, kendilerinin M-Alanını üretir. Birçok malzemede bu akımlar gelişigüzel yönde olduklarından net M Alan üretmezler. Fakat bazı malzemelerde dış M Alan (malzemenin dışındaki akımların ürettiği M Alan) bu akımların belli bir yön tercih etmelerine yol açabilir ve

Kendi M. Alanı dış manyetik alana eklenir.
 Bu durumda malzemeye manyetize (magnetslanmış)
 olmuş deriz.

(12)

Öncelikle bu mikroskopik akımların nasıl
 oluştuğuna bakalım

Şekilde atomdaki bir e. nun
 benzeri modeli verilmiştir.

Elektronun yükü e,
 kütlesi m yarıçaplı
 yörüngede hızı v olsun.

Elektronun bu hareketi

bir akım halkasına eşdeğerdir. Daha önce
 A alanına sahip I akımı geçen bir akım
 halkasının sahip olduğu manyetik dipol momentini
 $\mu = IA$ olarak bulunmştuk. Dönen elektron için
 halkanın alanı $A = \pi r^2$ dir. Elektronla akımın
 bağlantısını bulmak için, yörünge periyodu T' in
 (elektronun yörüngesinde bir tam devir zamanı)
~~elektronun~~ yörünge çevresinin elektronun hızına
 bölümüdür. Yani $T = \frac{2\pi r}{v}$

Elektronun hareketine eşdeğer akım I, birim
 zaman da yörünge üzerinde bir noktada geçen

toplam yükür yani elektron yükü e 'nin
yörünge periyodu T 'ye bölümüdür
(çünkü $i = \frac{q}{t}$ idi) (13)

$$I = \frac{e}{T} = \frac{eV}{2\pi r}$$

Buna göre manyetik moment $\mu = IA$

$$\mu = \frac{eV}{2\pi r} (\pi r^2) = \frac{eVr}{2}$$

μ 'yi elektronun açısal momentini L cinsinden
ifade etmeli kullanışlı olacaktır. Dairesel
yörüngede hareket eden parçacığın açısal
momentumunun büyüklüğü; momentumunun büyüklüğü
 q 'i (mv) ile yarıçapı (r) ile çarpımıdır

$$L = mvr$$

Buna göre $\mu = \frac{eVr m}{2m} = \frac{eL}{2m}$

Bu ifade kullanışlıdır. Çünkü atomun açısal
momentumu kuantizedir. Yani belirli bir yönde
açısal momentumunun birleşeni $h/2\pi$ 'nin

fansı katıdır. h : Planck sabitidir $6,626 \cdot 10^{-34} \text{ J}\cdot\text{s}$

$$L = \frac{h}{2\pi} \text{ ise}$$

(14)

$$\mu = \frac{e}{2m} L = \frac{e}{2m} \left(\frac{h}{2\pi} \right) = \frac{eh}{4\pi m}$$

Bunu $\mu_0 = \frac{eh}{4\pi m}$ Bohr magneton' u denir.

Değeri $\mu_0 = 9,274 \cdot 10^{-24} \text{ A}\cdot\text{m}^2 = 9,274 \cdot 10^{-24} \text{ J/T}$

Elektronlar spin denilen kendilerine ~~öz~~ özgü (döngüsel momentumundan bağımsız) bir açısal momentuma sahiptir. Yani yörüngede yapılan hareketten bağımsızdır. Bunu elektronun bir eksen etrafında dönmesi gibi canlandırabiliriz. Bu açısal momentum bir manyetik moment yaratır ve yarattığı manyetik momentumun büyüklüğü bir Bohr magneton değerine çok yakındır. Spin Manyetik momenti $1,001 \mu_0$ civarındadır.

Paramanyetizm

(15)

Bir atomda elektronların yörüngesel hareketinden ve spinlerinden kaynaklanan gezitli manyetik momentumların birçoğu toplandıığında sıfır olur. Ancak bazı durumlarda atom μ_B mertebesinde net Manyetik momente sahiptir. Böyle bir malzeme bir M Alan içine konduğunda, alan her manyetik moment üzerine $\vec{\tau} = \vec{\mu} \times \vec{B}$ torku uygular.

Bu torklar potansiyel enerjiyi minimize edecek şekilde manyetik momentleri alan yönünde dözmeye çalışır. Manyetik momentler bu durumda mikroskopik akım devrelerinin ürettiği M Alan dış alana eklenecek şekilde olur.

Bir akım halkasının ürettiği M Alan B , halkanın manyetik dipol momenti ile ~~orantılıdır~~ orantılıdır. Aynı şekilde mikroskopik elektron akım halkalarının ürettiği dış alana eklenen B de malzeme içinde birim hacim V' deki toplam manyetik moment $\vec{\mu}_{\text{toplam}}$ ile orantılıdır.

Bu vektörel büyüklüğe malzemenin miknatıslanması denir ve \vec{M} ile gösterilir. (16)

$$\vec{M} = \frac{\vec{J}_{\text{toplama}}}{V}$$

Malzemenin miknatıslanmasından kaynaklanan ilave M-Alan $\mu_0 \vec{M}$ ye eşittir. Böyle bir malzeme akım taşıyan bir iletken içinde tamamen potüktüğü zaman toplam M-Alan \vec{B} ,

$$\vec{B} = \vec{B}_0 + \mu_0 \vec{M}$$

Bu tip malzemelere paramanyetik denir. Böyle malzemeden meydana gelen ortamda M-Alan kaynakları boşlukta üreticileri M-Alandan K_m defa daha güçlü M-Alan üretirler. K_m malzemenin izafi (göreceli) manyetik katsayısıdır. K_m değeri malzemeden malzemeye değişir. Paramanyetik katı ve sıvı malzemelerle K_m oda sıcaklığında genellikle 1.00001 ve 1.003 arasında değişir.

$$\mu = K_m \mu_0$$

Manyetik süsseptibilite.

(A)

$$\chi_m = K_m - 1$$

Atomik manyetik momentlerin enerjilerini minimize edecek şekilde manyetik alana paralel yönde dizilmelerine rastgele ısı hareketleri karşı koyar. Isı hareket genellikle rastgeleliği artırma eğilimindedir. Bu nedenden dolayı paramanyetik süsseptibilite artan sıcaklık karşısında derin azalır. Çoğu ortamda paramanyetik süsseptibilite mutlak sıcaklık T ile ters orantılıdır. Miknatıslanma M

$$M = c \frac{B}{T} \quad (\text{Curie yasası})$$

↓
bir sabit (Curie sabiti)

Manyetik dipoller miknatısların kutuplarına doğru çekilirler, ancak genelde sıcaklığın kaynaklanan hareketten dolayı dipoller bir yönde dizilmemiş olduğundan bu kuvvet oldukça zayıftır. Örneğin bir Alüminyum parçası (paramanyetik) miknatıslarla kaldıramaz. Fakat yüksek sıcaklıkta sıcaklık etkileri Curie yasası ile uyumlu olarak ayılır ve çekim kuvvetin etkisi artar.

Örnek Nitrik Oksit (NO) paramanyetik bir (18) bileşimdir. Moleküllerinin herhangi bir yönde maksimum manyetik momenti 1 Bohr manyetonu kadardır. Bu bileşim 1.5 T şiddetinde bir M Alas için e konuluyor. Moleküllerinin 300 K sıcaklığında ortalama ötelenme kinetik enerjileri ile manyetik alan ile etkileşime enerjilerini karşılaştırınız

Manyetik moment $\vec{\mu}$ ile manyetik alan \vec{B} etkileşime enerjisini $U = -\vec{\mu} \cdot \vec{B}$ olarak ifade edilmiştir.

T sıcaklığında bir molekülün ortalama ötelenme kinetik enerjisinin $K = \frac{1}{2} kT$ olduğunu görmüştük. k , Boltzmann sabitidir.

Etkileşime enerjisi $U = (\mu \cos \phi) B$ dir. $\mu \cos \phi$, manyetik moment $\vec{\mu}$ nün B yönünde bileşenidir. $\mu \cos \phi$ nün alabileceği en yüksek değer μ_B dir.

$$|U|_{\max} = \mu_B B = (9,27 \cdot 10^{-24} \text{ J/T})(1,5 \text{ T}) = 1,4 \cdot 10^{-23} \text{ J} = 8,7 \cdot 10^{-5} \text{ eV}$$

Ortalama ötelenme kinetik enerjisi $K = \frac{3}{2} kT = \frac{3}{2} (1,38 \cdot 10^{-23} \text{ J/K})(300 \text{ K})$

$$K = 6,2 \cdot 10^{-23} \text{ J} = 0,039 \text{ eV}$$

(19)

300 K sıcaklığında manyetik etkileşime enerjisi rastgele kinetik enerjiden çok daha düşüktür. Bu durumda manyetik momentlerin dış M-Alan etkileşimi fazla değildir. Oda sıcaklığında paramanyetik süseptibilitenin genelde çok düşük olmasının nedeni budur.

Diya manyetizm

Bazı maddelerde atomik akım halkalarının manyetik momentleri toplamı herhangi bir manyetik alan olmadığında sıfırdır. Ancak bir dış alan - atomlarındaki elektron hareketini değiştir. Bu malzemelerde manyetik etkiye sahip olurlar. Dış alan ek akım halkalarını (Elektrik dipollere benzer) etkilenmiş manyetik dipollere neden olur. (Elektrik dipoller dış alana konulduklarında elektrik momentleri artıyordu) Bu durumda bu akım halkalarının ürettiği MAlan, dış alanın yönüne zıt yöndedir. Üretilen MAlanın dış alanla zıt yönde olması Faraday yansıması ile açıklanır. Bu yarıya göre

etkilendirilen akım, ona yol açan MAlan (20
daima yolu edeceğ yönde bir MAlan üretir.

Bu malzemelere diyamanyetik denir.
Manyetik süseptibilite daima negatiftir.

İzafi Manyetik katsayıları K_m 1'den
ardır. (0,99990 ile 0,99999 arasındadır)

Diya manyetik süseptibilite skalitlen
nerdeyse bağımsızdır

Ferromanyetizm

Demir, Nikel, Kobalt ve
bunlardır. Ferroman

birçok alayın
malzemelerde atomik
arasındaki kuvvetli

manyetik momentler
etkilerinin onların manyetik bölge denilen
bir bölgede aynı yönde dipolizasyon
neden olur. Bu da bir dış alan olmasa da

gerçekleşir

② Miknatıslanmayı
sıfırlamak
sürekli dış alan
ihtiyacı vardır

④ Miknatıslanmayı
korumak için gereklilikten
fazla zıt alan uygulandığında
zıt yönde miknatıslanma
oluşur.

Miknatıslanma

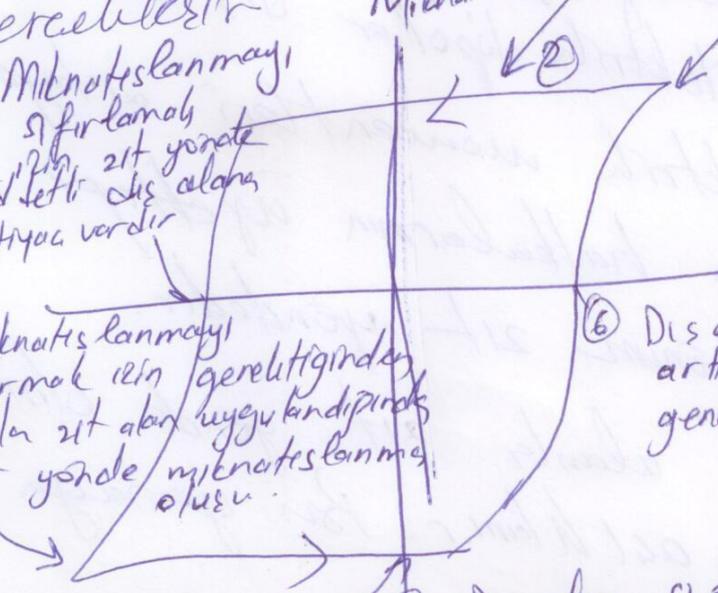
Dış alan sıfıra indirilince
miknatıslanma devam eder

Malzeme dış alan
etkisinde değişime
kadar miknatıslanma.

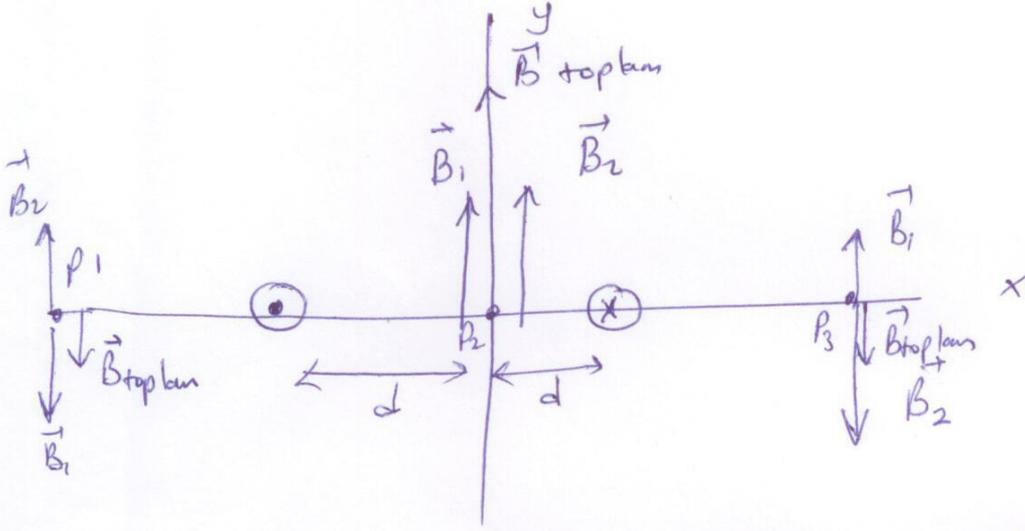
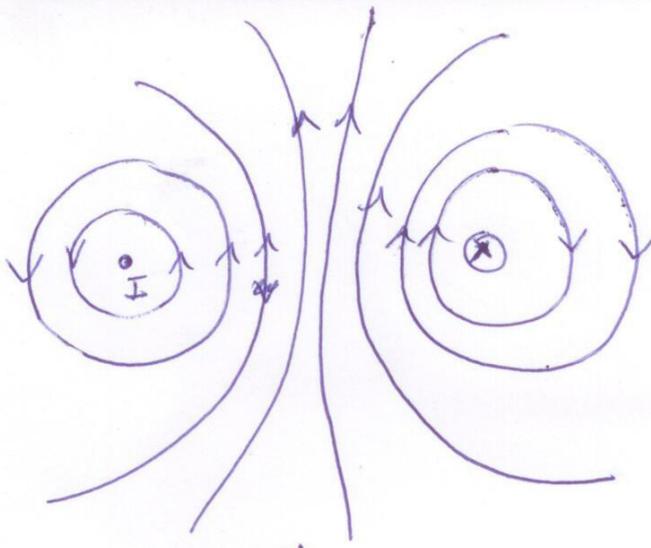
Uygulanan dış MAlan

⑥ Dış alanın başlangıç yönünde
arttırılması, miknatıslanmayı
gene sıfırlar.

① Dış alan sıfırlanınca
bu miknatıslanma devam eder

21

İki iletken arasındaki bölgede M Alan sıfırdır.